

РЕШЕНИЕ

№ 40824

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5658** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. М. Ч., представляван от адв. Ц. С. срещу Решение № 1280 от 04.04.2025 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, постановено по н. а. х. дело № 8070 по описа за 2024 г. Касационните основания, които се въвеждат са за нарушение на материалния закон и съществено процесуално нарушение. Конкретните оплаквания са следните: не е преценено, че съставомерността на деянието е отпаднала, неправилно е прието, че издаденото НП отговаря на изискванията за форма. Изтъква, че декларацията е подадена със закъснение от четиринадесет дни и преди издаване на АУАН. Претендира маловажност на деянието. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и да бъде отменено и Наказателното постановление, издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ). Претендира заплащане на разноски.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО (КПКОНПИ или Комисията), представлявана от председателя чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от

касатора адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление № НП-106 от 26.08.2022 година, издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на жалбоподателя К. М. Ч., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 /три хиляди и петстотин / лева на основание чл.173, ал. 3 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/ ЗПКОНПИ/. За да постанови този резултат първоинстанционният съд е приел от фактическа страна следното:

С наказателно постановление № НП- 00104 от 31.08.2020г., издадено от председателя на КПКОНПИ, влязло в сила на 12.09.2020г., на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ на жалбоподателя в качеството му на общински съветник в [община] е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Към 2022г. жалбоподателят все още бил общински съветник в [община]. До 16.05.2022г. той не подал ежегодна декларация за имущество и интереси за предходната 2021г. Подал я на 30.05.2022г., като не декларирал нови обстоятелства. В края на юни 2022г. актосъставителят З. - старши инспектор в КПКОНПИ извършил проверка и установил, че жалбоподателят подал декларацията на 30.05.2022г., а не до 16.06.2022г. Приел, че е налице нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, тъй като жалбоподателят не бил подал декларацията в срок, като по този повод бил издаден АУАН и впоследствие НП, с което на жалбоподателя К. М. Ч., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лева на основание чл. 173, ал. 3 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Въз основа на тези обстоятелства е обоснован извод, че са били налице основания за ангажиране отговорността на Ч. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на процесуални нарушения, както и че деянието не представлява маловажен случай, доколкото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от нарушенията от този вид, тъй като не се сочи извинителна причина за закъснението и деянието е извършено при условията на повторност.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд е изложил подробни мотиви по повод твърдяното отпадане на съставомерността на деянието, твърдяните нарушения на изискванията за форма и на процесуалните правила, като ги е приел за неоснователни. Тези мотиви се споделят от настоящата инстанция и не следва да се преповтарят. Независимо от това решението е неправилно като краен резултат. Изводът, че деянието не представлява „маловажен случай“ не може да бъде споделен. Закъснението при подаването на годишната декларация е само от 14 дни,

декларацията е подадена по инициатива на лицето и преди да бъде установено нарушението, а отделно от това с нея не се сочат нови обстоятелства от подлежащите на деклариране. За да е налице повторност, следва да е налице административно нарушение, а маловажността на деянието в случая изключва подобна квалификация. Всички тези обстоятелства сочат на значително по-ниска обществена опасност на деянието спрямо тази на обичайните нарушения от същия вид. По всички тези причини, конкретното деяние разкрива признаците на маловажност, поради което не са били налице основания за ангажиране отговорността на Ч..

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че обжалваният съдебен акт следва да бъде отменен, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с ал. 2, предл. 1 НПК и на основание чл. 222, ал. 1 АПК делото следва да бъде решено по същество, чрез ОТМЯНА на НП.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси на касационния жалбоподател. Претендирани са общо 650лв. – разноси да адвокатско възнаграждение за всички инстанции, за направата на които са представени доказателства. Уговореното и платено възнаграждение не е прекомерно. Разноските следва да се възложат в тежест на администрацията на ответника.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. чл. 63в и чл. 63д от ЗАНН, Административен съд – София град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1280 от 04.04.2025 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД по н. а. х. дело № 8070 по описа за 2024 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № НП-106 от 26.08.2022 година, издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на жалбоподателя К. М. Ч., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лева на основание чл.173, ал. 3 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, да плати на К. М. Ч., ЕГН [ЕГН] сумата от 650 (петстотин) лева, разноси за адвокат за всички инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.